Ч. 244. Неділя 10 падолиста (28 жовтня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Спільні Делеґациї. — Балканьска війна.

В дальшім ході дискусиї в буджетовій комісиї п. міністер Залєский зазначив, що деякі трудности політичної натури, які не виключені, слід би може перенести на політичний терен, щоби основно і скоро передискутувати буджет. Внесеня референта Штайнвендера так далекоідучі, що властиво означають відкинене буджету і тому не можна їх приняти. Метою референта було поодинокі позиції буджету прямо ричалтово обнизити, взглядно підвисшити, але се не відповідне. Позиції буджету є вислідом довгих і основних студий і не означають, що держава хоче забрати, але що надіє ся одержати. Міністер дивує ся прямо, як можна казати, що ріжні позиції занадто низько прелімінозано і рішучо мусить остерегти перед підвисшенем цифри доходу після внесень референта, бо дуже небезпечно доходи так високо прелімінувати, аби становили maximum, яке можна осягнути в найдогіднїйших умовах і підчас найлїпшої констеляциї. Резерви в прелїмінари є вимогою кождої упорядкованої фінансової господарки; а на жаль, резерви, які ми прелїмінували, дуже змаліли.

П. міністер подрібно обговорював внесеня референта, а що-до підвишки належитости акцийних товариств зазначив, що се недопустиме при помочи одної позиції прелїмінаря накладати нові тягарі на контрибуента.

Опісля полемізував міністер з референтом. Внесене Ґостінчара на перерву в нарадах аж до появи президента міністрів відкинено, так само відкинено внесене на перерву аж до надрукованя бесїды мін. Залєського.

Пос. Дулїбіч предложив 52 внесень. По дальшій дискусиї засїдане замкнено.

Комісия для заграничних справ австрийскої делеґациї зібрала ся вчера вечером на засїдане. Справоздавець Бакегем заявив, що заходи великих держав о зльокалізоване війни доси увінчали ся успіхом. Цїнні заходи Поанкаре стрінули ся й у нас з живою симпатиєю. Порушений ним проект медиациї буде можна здійснити доперва тоді, коли великі держави будуть могли ясно оцінити події на Балкані, що доси не могло наступити. До давних відносин Туреччині вернути вже не можна. Каже, що характер австро-угорскої політики наскрізь мирний при рівночасній рішучости оборони інтересів на Балкані, яких не вільно занедбати. Всї народи відчувають потребу мира, однак він не може бути злучений зі шкодою для моральних і материяльних інтересів Австриї на півострові. Вказує на гарні відносини з Румунією. Конференция ґр. Берхтольда з ді Сан Джуліяном ще користнїйше уложила відносини монархії до Італії.

Дел. Бернрайтер витає з вдоволенем прозорість exposé, котре опирає ся на фактах. Пропозиция Поанкаре не є ознакою мира, але неґацією основ нашого істнованя на Балкані. Мусимо супротив нових балканьских держав провадити льояльну політику, наші відносини до них були би дуже скомпліковані, коли би ми хотіли односторонно станути по стороні Альбанцїв. Всї прояви промовляють за сим, що балканьскі держави виключають зі своїх територияльних аспірацийй більшу часть Альбанії.

Вказує на уступ exposé присьвячений Румунії, для котрої Австро-Угорщина відіграє евентуально ролю чесного посередника. Румунія супротив нас під політичним вглядом все поводила ся коректно. Ніхто в Австро-Угорщині не думає про територияльні рекомпензати, на Балкані маємо лише торговельні і комунікацийні інтереси. Мусимо тому думати про цлово-торговельне зближене до балканьских держав. Бесїдник обговорює ширше услівя цлово-торговельного союза з балканьскими державами і жалїє ізза давних похибок на сім поли. В справі відносин до Сербії порушує думку, чи не можна би сотворити на взір манджурскої велізниці велізничий шлях, який би на основі міжнародних умов ручив за рівноуправнене, та чи не можна би сеї засади приймити до декотрих

Цїсар Франц Йосиф і его лїкар.

Одна угорска ґазета подала була перед кількома роками слїдуючу історию чи радше байку, в який спосіб др. Керцль став прибочним лїкарем цїсаря Франц Йосифа:

Коли по смерти професора Відергофера шукано за новим прибочним лїкарем для цїсаря Франц Йосифа, припоручив був ґенеральний ад'ютант ґр. Пар войскового лїкаря, що звав ся Керцль, котрий лїчив успішно того ґрафа, а також і дїти Архікнягинї Марії Валерії. Цїсар постановив, щоби др. Керцль на другий день о 10 год. представив ся. Др. Керцль не явив ся о тій порі; аж о 11-ій год. ад'ютант замельдував, що завізваний на авдиенцию лїкар явив ся. Цїсар розгнїваний ізза такої неточности, сказав: Заклич его, дам я ему! Др. Керцль увійшов до авдиенціональної салї. Цїсар відозвав ся: Я казав вам прийти о 10 годині. Тепер вже не маю часу для вас! — махнув рукою і обернув ся. Але др. Керцль станув спокійно коло дверий і відповів: Ваше Величество! Я мусів в ґарвізоновім шпитали виконати операцию, котру годї було відложити — розходило ся о людске житє! — Цїсар обернув ся і спитав: Хтож той недужий? — Керцль відповів: Вояк в 73 полку піхоти! — Не сказавши анї слова, цїсар приступив до дра Керцля, глянув ему в очи і устиснув ему опісля сильно руку. Справа була залагоджена. Керцль став прибочним лїкарем цїсаря і его мужем довіря.

В цїлій тій історії впадають зараз кождому мислячому і знаючому хоч трохи відносини на цїсарскім дворі дві неможливости в очи: насамперед неможливість, щоби войсковий лїкар, завізваний на авдиенцию, не ставив ся на час, або на случай якоїсь дійстної неможливости, не повідомив о тім, а відтак повисші слова, вложені цїсареви в уста: „дам я ему!" То не правда; наш цїсар не сказав би так нїколи! Та й цїла тота історня то байка, чиста видумка, то потвердив і сам др. Керцль, котрий запитаний о то, сказав:

Що до моєї особи, то зовсїм неправда. Я дістав ся до цїсарского двора через помершого прибочного лїкаря, був одинайцять лїт в Ляксенбурзї і через той час навіть на очи цїсаря не видів; аж по тім часї заступав я згаданого прибочного лїкаря у Еї Вел. бл. п. Цїсаревої Єлисавети та у Архікняг. Валерії. Аж коли Архікняг. Валерия віддала ся, приходив я поволи до цїсаря і спершу навіть не був іменований прибочним лїкарем. Від того часу запрошувано мене і на лови.

Отже повисша історня то байка. Так само не правда і то, що о тім лїкарі говорять. Кажуть іменно, що др. Керцль людина занадто мягкого серця, за лагідний і трохи бюрократ. Противно, всї знають, що Цїсар якраз задля того цїнить свого випробованого лїкаря, що він енерґічний, коли потреба того вимагає. Впрочім др. Керцль єсть собі людина простенька, скромна і люба а его бюрократизм то така сама правда, як повисша історня. Одно лиш правда: Цїсар то зовсїм неподатливий пацієнт. Він не хоче бути хорим, бо не має часу на то, бо після строгого почутя обовязку нашого Монарха „служба" его не сьміє бути перериванa. Лагідностию і легкою уступчивостию прибочний лїкар не далеко би зайшов; при всякім респекті він мусить рішучо виступати і берегти свою лїкарску повагу, покликуючись на свою одвічальність. А то не легка задача. Так на пр. треба було не малої енерґії, щоби міцну каву заступити чаєм. По послїднім занедужаню Цїсаря розпорядив лїкар проти волї Цїсаря, що на снїдане мають подавати чай замість кави. Але остаточно Цїсар згодив ся на ту заміну, признаючи, що лїкар преці буде лїпше знати, що приписує. Від того часу Цїсар привик вже до чаю і о віденьскій каві, до котрої навик був від наймолодших лїт, нема вже й бесїди.

Оріґінальне єсть друге снїдане, котре складає ся з пів літри квасного молока і одного ріжка і дуже простий обід, навіть і тоді, коли члени цїсарскої родини на примір в Ішли беруть в нім участь. Спис страв на обід предкладають Цїсареви до затвердженя при другім

пристаний. Бесідник є за приязними відносинами з балканьскими державами при рівночаснім пильнім бережению наших торговельних і економічних інтересів. Одинокою раціональною політикою для Австро-Угорщини є мирова політика.

Дел. Еленбоґен порівнуючи теперішнє exposé з попереднім, заявляє, що під Куманово і Кіркілісе не лише Турки понесли пораженє, але також і австро-угорска дипльоматия. Є рішучо за удержанєм мира. Не треба дурити себе що-до помочи Німеччини на случай війни. В Німеччині рішучо не хочуть анґажувати ся у війну іза інтересів Австрії на Балкані. Також Франция воліла би навіть союз з Німеччиною ніж війну. В Австриї все з гори на діл, на право і на ліво є за миром. Лише „Reichspost“ веде воєнну політику. Бесідник полемізує з вторковою статею сеї часописи.

Бесідник в дальшій части вказав на се, що Reichspost афішуєть ся відносинами до престолонаслідника, як свого протектора. Треба проти вмішуваня зі сеї сторони рішучо застерегти ся, бо маємо лише три конституцийні чинники, парлямент, правительство і корону, четвертого нема. Бесідник заявляє ся за автономію народів, котра тепер по побідній балканьскій війні ще більше конечна.

Мін. Берхтольд відпирає атаки бесідника в справі престолонаслідника до „Reichspost“ і заявляє рішучо, що всі того рода чутки виссані з пальця.

Дел. Ґрабмаєр заявив ся за відновленєм тридержавного союза. На сім засіданє замкнено.

З театру балканьскої війни надійшла нині вість, що грецка армія під проводом наслідника престола займила вчера Солунь. В той спосіб Греки на своїм всхіднім крилі виповнили вповні свою намірену войскову ціль. За те ліве їх крило, яке іде на Монастир, потерпіло неудачу. Там наткнули ся Греки під місцевостию Фльорина на переважаючі турецкі сили і мусіли уступити в напрямі Кайлерон. В грецкій головній кватирі уважають ту неудачу малозначною, тим більше, що вислано зараз значні підкріпленя під Фльорину, а з другої сторони, від півночи наближає ся під Монастир армія сербска, так що Турки будуть взяті в два огні. На всході Болгари збирають ся коло Чатальджи, а Турки ладять ся до послідної оборони; Адриянополь ще держить ся. Серби посувають ся в напрямі Монастира і побережа Адрийского моря. Чорногорці облягають все ще Скодар, який дуже хоробро обороняє ся.

До віденьскої „Reichspost“ доносить єї воєнний кореспондент з головної болгарскої кватири, що головну болгарску армію поділено. В Старій Заґорі остає лише частина, яка є лише репрезентацийною стороною, а властивий ґенеральний штаб з ґенералом Савовом посуває ся до Кіркілісе і ще дальше.

За Турками гонить болгарска армія в двох напрямах. Полуднева ґрупа виперла Турків коло Чорлю, а північна посуває ся через Сарай, а ліве крило сеї ґрупи, яка обіймає півтора дивизії, обсадило вже гори Странджа. Болгари старають ся передусім прийти до Чатальджі рівночасно з Турками та не дати їм добре укріпити ся. Кореспондент зазначує, що болгарска інтендантура функціонує ідеально, бо мимо надзвичайних комунікацийних перепон поживу і муніцию одержує войско в пору і в достаточній скількости.

Болгарска аґентия телєґрафічна доносить: В пятидневній битві під Ліле Бурґас і Бунар Гісар Болгари здобули 37 скорострільних гармат і взяли понад 2.000 Турків в полон. Турецкі страти виносять 25.000 убитих і ранених. На зелізници Адриянополь-Царгород заняли 4 льокомотиви і 243 ваґонів. На просторі Кіркілісе-Бунар Гісар привернено нормальний рух. Настрій серед армії знаменитий.

Новинки.

Львів, 9 падолиста 1912.

— **Іменованя.** П. Мінїстер публичних робіт іменував інжинїра в мінїстерстві робіт публичних Августа Гельмара Пржерву Тетмаєра старшим інжинїром в мінїстерстві публичних робіт.

П. Мінїстер рільництва іменував управителїв лїсів і домен державних, Ігн. Щербовского і Ів. Рутковского люстраторами.

— **Акция запомогова в справі нещасть елементарних.** Хоч у всїх часописях подана була вість, що п. Намістник ще дня 14 жовтня поручив староствам зібрати докладні дати що до нещасть елементарних і що на тій основі в першій половині падолиста предложить Мінїстерству внесеня що до акциї запомогової, і хоч також подана була в часописях вість, що п. мінїстер Залеский заповів узгляднене тих внесень, мимо того появляють ся в деяких часописях дописи з провінциї, обжаловуючі Правительство, що в справі нещастя нічого не робить або критикуючі з гори, що акция тота не іде в напрямі, котрий відповідає інтенциям дописувателїв.

Щоби запобічи того рода безосновній критиці і ширеню пересадного песимізму, можемо подати вість, що реляциї староств о розмірах і роді нещасть наспіли до Намістництва в означенім реченци і що п. Намістник предложив вже Мінїстерству на тій основі внесеня, відносячі ся до акциї запомогової а то як для малих так і середних господарств рільних. Внесеня обнимають достарченє відпаків соли, грису, зерна на весняні засїви, уділенє безпроцентових позичок і знижене тариф на перевіз артикулів пашних.

— **Спроневірене.** Купець Ґросман з Перемишлян дав знати львівскій поліциї, що єго помічник Абрум Герш Цель доставши від него 2526 К, щоби заніс їх на почту і там надав, забрав ті гроші і втік до Америки.

† **Микола Лисенко,** славний наш музик композитор, почесний член Тов. „Просьвіта“, „Наук. Тов. ім. Шевченка“, „Тов. ім. Микола Лисенка“, „Львівского Бояна“ у Львові і ин. укр. товариств, помер в середу в Києві в 71-ім році житя. Микола Лисенко, син Виталія, родив ся 10 марта 1842 р. в селї Гриньках, кременецкого повіта, полтавскої ґубернії, яко найстарший син тамошного властителя більшої по-

---

сніданю. Коли Цїсар сам обідає, то спис той скерчує дуже: зупа, мягко зварене волове мясо і якась мучна страва — от і все. За напиток служить цїсареви мала фляшочка пива а до мучних страв одна однїсенька скляночка вина. Цїсар любить дуже салату з огірків; в кухоннім городі садять особливо делїкатний рід огірків. Коли настануть сливки, то начальник кухні ставить завсїгди на списі мучні страви зі сливками а именно книдлї, з котрими вяже ся слїдуюча історія. Одного разу шеф кухні предложив на списі „пляцки зі сливками a la Trianon“ а цїсар дописав: „Чому нема нїколи книдлї зі сливками?“ Начальник кухнї сховав собі карточку і від тої пори подає завсїгди в осени книдлї зі сливками. Єсть то мабуть памятка на ті часи з молодих лїт цїсаря, коли матїр монарха в осени казала завсїгди подавати на обід книдлї зі сливками.

На приладжуванє страв не має прибочний лїкар очевидно нїякого впливу; кухонний департамент єсть під тим зглядом зовсїм самостійний; але від часу до часу пригадує лїкар начальникови кухнї, що простий обід день в день то найлїпший пир для Найяснїйшого Пана. Длятого то лїкар дуже настає на то, щоби страви були як найпоживнїйші, особливо зупа, до котрої що дня уживають одної курки і спорий кусень воловини. Зупа на цїсарскім столї єсть длятого завсїгди дуже міцна і знаменита і єї споживають з великим апетитом.

По обідї в Ішлю слїдує правильно прохід, підчас котрого цїсар курить циґаро. Пісня того, як яка погода, вибирає ся цїсар по полудни на польованє до сусїдного лїса, де очивидно єсть знаменита дичина. Мимо своїх вісїмдесять і двох лїт цїсар все ще полює з великим щастєм і стріляє дуже добре кулею та може борше поцїлити звірину в бігу, як коли она стане і вітрить. Торік в лїтї кілька разів, зараз з початку польованя, настала була страшенна туча; цїсар перемок аж до нитки, але не завернув ся а „перемочене“ Богу дякувати не мало злих наслїдків.

О осьмій годинї вечером лягає цїсар спочивати. Спить на войсковім польнім ліжку і встає о четвертій годинї рано. Коли на кілька мінут перед четвертою годиною комнатний слуга, що тоді робить службу, увійде на пальцях до спальнї, то цїсар вже не спить і лагодить ся вставати.

Масованє виконує масажист, котрого лїкар поучує. Цїсаря зливають теплою водою, масують, відтак зливають студеною водою а опісля добре обтирають на сухо. Монарх убирає ся сам, лиш прибочний комнатний слуга подає цїсареви одїнє але впрочім не помагає. Щоби тіло вповні огріло ся, слїдує відтак прохід по комнатї. О пятій годинї приймає монарх настоятелїв войскової канцелярії і цивільного кабінету, котрі здають єму рапорти а цїсар обговорює з ними пильні і важні акти. Аж по загодженю сего служебного занятя слїдує перше сніданє, котре подають цїсареви таки на тім столї, при котрім він працює.

На друге сніданє уживає цїсар лиш кільки мінут. Цїлий час аж до обіду о годинї пів до третої присьвячений роботї — без перерви, дуже пильній і совістній роботї, якої певно нїякий урядник в монархії, як она велика, не виконує з так безпримірною ревностию і совістностию в сповнюваню своїх обовязків.

Несотворені річи розповідають про ті особи, що зачисляють ся до приятелїв монарха ще з молодих лїт і зазнають тої великої чести, що цїсар відносить ся до них особисто з великим довірєм. До таких личностий належить примір польний обозний (фельдцайґмайстер) ґр. Бек, котрий єсть в тім самім віці, що й цїсар а котрого писателька ґрафиня Зальбурґ в однїй повісти страшно „натягнула“. Деякі часописи старають ся представити того цїсарского приятеля з молодих лїт в роли якогось старого весельчака, призначеного на то, щоби цїсар мав кого „натягати“, насьміхати ся з когось і так удержувати ся в добрім гуморі. Єсть то неправда, але навіть простацка видумка. Цїсар мимо своїх вісїмдесять двох лїт єсть так здоровий і жвавий, так на душі і тїлї „держить ся купи“, що не потребує зовсїм аж якогось слабосильного старця держати коло себе нїби на якийсь взорець а відтак то зовсїм не відповідає вдачі монарха, щоби собі жартував, ба може ще й насьмівав ся з чиєсь слабосильности. Так само й то видумка, мов би цїсар що дня грав тарока і за кождий раз хотів виграти.

То правда, що спосіб житя монарха змушує особи з найблизшого єго окруженя і ті особи, котрі цїсар хоче видїти, до дуже вчасного вставаня — зовсїм так як то у князя реґента Люітпольда баварского, котрий найпізнїйше о шестій годинї відбирає перший рапорт або уділяє першої авдиенциї. Але то зовсїм неправда, мов би високо поставлені особи, щоби могли пізно до рана спати, втікали коли небудь від монарха або оминали місце, де цїсар перебуває, щоби не були виставлені на так ранну гостину.

сілости Виталія Лисенка. Перші початки наук музики одержав від своєї матери, опісля учила его ґувернантка Франк а наконець учив ся три роки у францускім пансіонаті в Києві. В 1860 р. скінчив ґімназию і поступив на університет в Харкові а опісля перенїс ся до Києва і тут познакомив ся з тодішним українським рухом в Росиї і став сьвідомим українцем. Значіне Лисенка і его творів для нашої музики і взагалі для цілого нашого національного руху не будемо тут описувати, бо се загально звістно; але то мусимо тут зазначити, що знатоки музики говорять а іменно, що Лисенко весь час свого житя посьвятив сьвідомо на покладене основ української національної музики.

Композиторска его творчість зазначила ся головно в трох напрямах: згармонїзоване народних пісень, музичне ілюстроване Шевченкового кобзаря і основане української національної опери. Поза тим виступав Лисенко всюди і завсїгди яко сьвідомий Українець і так дїлом і приміром піддержував народного духа серед української суспільности в Росиї аж до послідної хвилї свого житя. Нехай же тепер з Богом спочиває, а ті, для котрих він жив і працював, нїколи его не забудуть!

— **Перший Кружок Укр. Педаґоґічного Товариства** основано і введено в житя в місточку Залїщиках, зборівского повіта а загальні збори того Кружка відбули ся дня 1. падолиста о 4 год. по полудни в комнатах „Народ. Дому“. На збори прибув делеґат головної Управи зі Львова учит. п. Коць, котрий пояснив статут Кружка і подав директиви в справі веденя Кружка. На зборах крім місцевої і замісцевої інтеліґенциї явив ся також гурток селян і міщан.

По обговореню постанов статута наступив вибір Старшини, в склад якої війшли: голова п. Григорий Метельский, члени старшини кружка: о. Іван Костельний, о. Василь Пилипчук, п. Ізидор Садовский, п. Михайло Питляр, п. Стефан Ловай і п. Петро Верніцкий. До контрольної комісиі вибрані: о. Гайдукевич, о. Гр. Косар і А. Верніцкий.

— **Крадежі.** В поїзді зелїзничім, що їхав із Станиславова до Львова, вкрадено оногди купцеви з Каіра, п. Альфредови Мантосіянови полярес, в котрім знаходили ся: чек ліоньского кредитного банку на 6 франків, два банкноти по 1.000 франків і 6 банкнотів по 100 корон.

Марії Тимочко з Клепарова вкрадено книжочку галицкої Каси ощадности на 150 К.

До шинку Анни Брандмаркової, при ул. сьв. Петра ч. 3 добули ся оногдашної ночи злодії і вкрали 53 коробок папіросів і 235 пачок всілякого тютюну.

Аґент торговельний Герман Гопфінґер дав оногди на площи Кракївскій якомусь зарібникови 7 штук полотна, щоби їх заніс за ним до склепу при ул. Рейтана. Позаяк склеп був замкнений, Гопфінґер казав тому зарібникови заждати а сам відійшов на хвильку. Коли вернув, не було вже ні зарібника ні полотна.

В Бориславі вломив ся злодій крізь вікно до мешканя Давида Вільфра і вкрав золотий дамский годинник з довгим ланцушком, пару ковтків брилянтових, срібну папіросницю з моноґрамом D. W., 6 перстенів з брилянтами і брилянтову колію. Вартість вкрадених річий виносить звиш 4.000 кор.

Телеґрами.

Відень 9 падолиста. Міністри Білїньский, Залескии і Ґеорґі вернули вчера вечером до Відня а премієр Штірґкг і міністер Форстер нинї рано.

Река 9 падолиста. Занятє Дяковіссу наступило без опору неприятеля а при участи артилериї сербскої, котра прийшла з Прізрену на поміч. Чорногорцї потерпіли малі страти. Страти Турків і Альбанців суть великі. Турецка кавалерия втекла до Красніци. Ґенерал Вукотіч зі штабом перебуває коло Велике Бечани. Богато Альбанців зголосило ся до Чорногорців.

Севастополь 9 падолиста. В справі приготовленя до ворохобні фльоти суд маринарский засудив 17 моряків на смерть, 106 на тяжкі роботи від 4 до 8 літ; 19 увільнив.

Варшава 9 падолиста. Поліция викрила ґрупу анархістів „Чорна рука“. Всїх арештовано.

Константинополь 9 падолиста. „Лєндер“ доносить, що близько Драми (в Македонії) веде ся кровава битва. Болгари мають перевагу. Єсть надія, що Драма буде довго опирати ся. Коло Чатальджи заносить ся на головну битву.

Константинополь 9 падолиста. Чутка о кризї в мірістерстві і о наміренім іменованю Магмуда Шефкета великим везиром або міністром війни, єсть безосновна.

Рим 9 падолиста. Турецкий амбасадор Набі-бей прибув тут в ночи з персоналом амбасади.

Марсилія 9 падолиста. Правительство вислало пароплав, котрий їде до Константинополя, щоби забрати звідтам членів француской кольонії.

Константинополь 9 падолиста. Серед втікачів в Сілїврі були три случаї холери. На лінії Чатальджа надходять без перерви турецкі родини із сіл і глотять ся на дорозї до порту, чекаючи на кораблї, котрі їх мають перевезти до Азиї.

Атини 9 падолиста. З причини занятя Солуня відбуло ся богослуженє, місто прибране хоругвами; запанувало величезне одушевлене; товпи пересувають ся улицями і піднимають оклики в честь наслїдника престола, Венїцельоса і армії.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·70	до	11·—
Жито	9·20	„	9·50
Овес	10·—	„	10·50
Ячмінь пашний	8·70	„	9·—
Ячмінь броварний	9·—	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	15·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	95 —	„	115
Конюшина біла	120 —	„	150 —
Конюшина шведска	110 —	„	130
Тимотка	27·—	„	32

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).